

EUROPSKA UNIJA

EUROPSKI PARLAMENT

VIJEĆE

Bruxelles, 21. rujna 2022.
(OR. en)

2021/0343 (COD)

PE-CONS 23/22

EF 138
ECOFIN 433
CODEC 705

ZAKONODAVNI AKTI I DRUGI INSTRUMENTI

Predmet: UREDBA EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 i Direktive 2014/59/EU u pogledu bonitetnog tretmana globalnih sistemski važnih institucija sa strategijom sanacije s višestrukim točkama pristupanja i metoda za neizravni upis instrumenata prihvatljivih za ispunjenje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

UREDBA (EU) 2022/...
EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od ...

**o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 i Direktive 2014/59/EU
u pogledu bonitetnog tretmana globalnih sistemski važnih institucija
sa strategijom sanacije s višestrukim točkama pristupanja
i metoda za neizravni upis instrumenata prihvatljivih
za ispunjenje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze**

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke¹,

¹ SL C 122, 17.3.2022., str. 33.

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹,
u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom²,

¹ SL C 152, 6.4.2022., str. 111.

² Stajalište Europskog parlamenta od 13. rujna 2022. [(SL ...)/(još nije objavljeno u Službenom listu)] i odluka Vijeća od

budući da:

- (1) Uredbom (EU) 2019/876 Europskog parlamenta i Vijeća¹, Uredbom (EU) 2019/877 Europskog parlamenta i Vijeća² i Direktivom (EU) 2019/879 Europskog parlamenta i Vijeća³ izmijenjen je Unijin okvir za sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava izmjenama Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća⁴, Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća⁵ i Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁶.

¹ Uredba (EU) 2019/876 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 u pogledu omjera financijske poluge, omjera neto stabilnih izvora financiranja, zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, kreditnog rizika druge ugovorne strane, tržišnog rizika, izloženosti prema središnjim drugim ugovornim stranama, izloženosti prema subjektima za zajednička ulaganja, velikih izloženosti, zahtjeva za izvješćivanje i objavu, i Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 150, 7.6.2019., str. 1.).

² Uredba (EU) 2019/877 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o izmjeni Uredbe (EU) br. 806/2014 u pogledu kapaciteta pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije kreditnih institucija i investicijskih društava (SL L 150, 7.6.2019., str. 226.).

³ Direktiva (EU) 2019/879 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o izmjeni Direktive 2014/59/EU u pogledu kapaciteta pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije kreditnih institucija i investicijskih društava te Direktive 98/26/EZ (SL L 150, 7.6.2019., str. 296.).

⁴ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

⁵ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 225, 30.7.2014., str. 1.).

⁶ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014, str. 190.).

Te su izmjene bile potrebne kako bi se u Uniji primijenio međunarodni „standard o ukupnom kapacitetu pokrivanja gubitaka (TLAC – Total Loss-Absorbing Capacity)” koji je 9. studenoga 2015. objavio Odbor za financijsku stabilnost („standard TLAC”), za globalne sistemski važne banke, koje se u okviru Unije nazivaju globalnim sistemski važnim institucijama (GSV institucije), i kako bi se poboljšala primjena minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze (MREL) za sve banke. Revidiranim okvirom Unije za sanaciju banaka trebalo bi bolje osigurati da se apsorpcija gubitaka i dokapitalizacija banaka provode privatnim sredstvima kada te banke postanu financijski neodržive te se, zbog toga, pokrene njihova sanacija.

- (2) U članku 12.a Uredbe (EU) br. 575/2013 propisano je da GSV institucije sa strategijom sanacije prema kojoj bi se moglo sanirati više subjekata iz grupe („strategija sanacije s višestrukim točkama pristupanja”) svoj zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze zasnovan na riziku izračunavaju na temelju teoretske pretpostavke da će se moći sanirati samo jedan subjekt iz grupacije, a da će se gubitci i potrebe za dokapitalizacijom društava kćeri iz te grupacije prenijeti na sanacijski subjekt („strategija sanacije s jedinstvenom točkom pristupanja”). Sličan zahtjev predviđen je člankom 45.d stavkom 4. Direktive 2014/59/EU u pogledu dodatnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze koji sanacijska tijela mogu uvesti u skladu sa stavkom 3. tog članka. U skladu sa standardom TLAC, pri tom izračunu trebalo bi uzeti u obzir sve subjekte iz trećih zemalja koji su dio GSV institucije koji bi bili sanacijski subjekti da imaju poslovni nastan u Uniji.

- (3) U skladu s člankom 45.h stavkom 2. trećim podstavkom Direktive 2014/59/EU i sa standardom TLAC, zbroj iznosa stvarnih zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze GSV institucije sa strategijom sanacije s višestrukim točkama pristupanja ne može biti niži od teoretskog zahtjeva za tu grupu prema strategiji s jedinstvenom točkom pristupanja. Kako bi se uskladile odredbe Uredbe (EU) br. 575/2013 s odredbama Direktive 2014/59/EU i kako bi se osiguralo da sanacijska tijela uvijek postupaju u skladu s tom direktivom te da razmatraju kako zahtjeve za regulatorni kapital i prihvatljive obveze utvrđene u Uredbi (EU) br. 575/2013 tako i svaki dodatni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze utvrđen u skladu s člankom 45.d Direktive 2014/59/EU, članak 12.a Uredbe (EU) br. 575/2013 trebalo bi izmijeniti a članak 92.a stavak 3. te uredbe trebalo bi izbrisati. To ne bi trebalo spriječiti sanacijska tijela da zaključe kako bi bilo neprimjereno ili neusklađeno sa strategijom sanacije te GSV institucije svako usklađenje kojim se minimizira ili uklanja razlika između zbroja iznosa stvarnih zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze GSV institucije sa strategijom sanacije s višestrukim točkama pristupanja i teoretskog zahtjeva te grupe prema strategiji s jedinstvenom točkom pristupanja, kada je iznos stvarnih zahtjeva veći od iznosa teoretskog zahtjeva. Kako bi se osigurala dosljednost između članka 12.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i članka 45.h stavka 2. Direktive 2014/59/EU, pri izračunu iz članka 45.h stavka 2. te direktive trebalo bi uzeti u obzir i sve subjekte iz trećih zemalja koji su dio GSV institucije, a koji bi bili sanacijski subjekti da imaju poslovni nastan u Uniji.

- (4) U članku 92.b Uredbe (EU) br. 575/2013 utvrđeno je da se zahtjevi za regulatorni kapital i prihvatljive obveze za značajna društva kćeri GSV institucije izvan EU-a koja nisu sanacijski subjekti mogu, među ostalim, ispuniti instrumentima prihvatljivih obveza. Međutim, kriteriji instrumenata prihvatljivih obveza utvrđeni u članku 72.b stavku 2. točkama (c), (k), (l) i (m) Uredbe (EU) br. 575/2013 temelje se na pretpostavci da je izdavatelj sanacijski subjekt. Trebalo bi osigurati da ta značajna društva kćeri mogu izdavati dužničke instrumente kojima se ispunjavaju svi kriteriji prihvatljivosti, što je prvotno i bila namjera.

- (5) U skladu s člankom 72.e stavkom 4. prvim podstavkom Uredbe (EU) br. 575/2013, sanacijska tijela mogu GSV instituciji sa strategijom sanacije s višestrukim točkama pristupanja dopustiti da odbije određena ulaganja u instrumente regulatornog kapitala i instrumente prihvatljivih obveza svojih društava kćeri koja ne pripadaju istoj sanacijskoj grupi odbijanjem manjeg, prilagođenog iznosa koji utvrdi sanacijsko tijelo. Člankom 72.e stavkom 4. drugim podstavkom te uredbe propisano je da se u takvim slučajevima razlika između prilagođenog i izvornog iznosa odbija od kapaciteta apsorpcije gubitaka i dokapitalizacije dotičnog društva kćeri. U skladu sa standardom TLAC, u takvom bi pristupu trebalo voditi računa o zahtjevima za dotično društvo kćer za regulatorni kapital i prihvatljive obveze koji su zasnovani i koji nisu zasnovani na rizicima. Osim toga, taj bi se pristup trebao primjenjivati na sva društva kćeri iz trećih zemalja koja su dio te GSV institucije sve dok se na ta društva kćeri primjenjuje sustav sanacije koji je, prema relevantnom sanacijskom tijelu u Uniji, pravno izvršiv i primjenjuje međunarodno dogovorene standarde, točnije dokument „Ključna obilježja djelotvornih postupaka sanacije financijskih institucija” („Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions”) Odbora za financijsku stabilnost, koji je objavljen u listopadu 2011., i standard TLAC.

- (6) Direktivom (EU) 2019/879 izmijenjena je Direktiva 2014/59/EU kako bi se uvela specifična pravila o neizravnom upisu resursa prihvatljivih za interni MREL, odnosno regulatornog kapitala i obveza koji ispunjavaju uvjete iz članka 45.f stavka 2. Direktive 2014/59/EU, unutar sanacijskih grupa. Kako bi se operacionalizirala ta pravila i kako bi se osiguralo da se neizravni upis odvija na bonitetno prihvatljiv način, člankom 45.f stavkom 6. Direktive 2014/59/EU propisano je da je Europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo) (EBA), uspostavljeno Uredbom (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća¹, ovlašteno izrađivati nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju metode takvog neizravnog upisa prihvatljivih resursa. Međutim, kako je EBA istaknula u dopisu Komisiji od 25. siječnja 2021., postoji nekoliko neusklađenosti između zahtjeva za delegiranje utvrđenih u Direktivi 2014/59/EU i postojećih bonitetnih pravila utvrđenih u Uredbi (EU) br. 575/2013 zbog kojih nije bila moguća primjena bonitetnog tretmana potrebnog za izvršenje tog mandata u skladu s prvotnom namjerom. Konkretno, EBA je navela da Uredbom (EU) br. 575/2013 nije dopušten odbitak resursa prihvatljivih za interni MREL, a zbog toga ni primjena odgovarajućeg pondera rizika u svim slučajevima relevantnima za mandat u skladu s Direktivom 2014/59/EU. Slični su problemi utvrđeni i u području zahtjeva o omjeru financijske poluge utvrđenom u Uredbi (EU) br. 575/2013. S obzirom na ta pravna ograničenja, metode koje je EBA izradila trebalo bi uvrstiti izravno u Uredbu (EU) br. 575/2013. Stoga bi trebalo brisati članak 45.f stavak 6. Direktive 2014/59/EU.

¹ Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 12.).

- (7) Kada sanacijski subjekti na temelju revidiranog okvira Unije za sanaciju banaka neizravno upisuju resurse prihvatljive za interni MREL, posrednici trebali bi imati obvezu odbiti puni iznos resursa prihvatljivih za interni MREL koje su izdali subjekti koji sami po sebi nisu sanacijski subjekti i koji pripadaju istoj sanacijskoj grupi. Time se osigurava pravilno funkcioniranje internih mehanizama za apsorpciju gubitaka i dokapitalizaciju unutar grupe i izbjegava dvostruki obračun resursa prihvatljivih za interni MREL tih subjekata za potrebe usklađenja posrednika s vlastitim internim MREL-om. Bez tih odbitaka mogla bi se dovesti u pitanje pravilna primjena odabrane strategije sanacije jer bi posrednik mogao iskoristiti ne samo svoj vlastiti kapacitet za apsorpciju gubitaka i dokapitalizaciju, nego i kapacitet drugih subjekata koji sami po sebi nisu sanacijski subjekti i koji pripadaju istoj sanacijskoj grupi prije nego što posrednik ili ti drugi subjekti prestanu biti održivi. Kako bi se osiguralo da je obveza odbitka usklađena s opsegom subjekata koje sanacijski subjekt može upotrebljavati za neizravni upis resursa prihvatljivih za interni MREL te kako bi se izbjegla regulatorna arbitraža, posrednici trebali bi odbiti svoj udio resursa prihvatljivih za interni MREL koje su izdali svi subjekti koji su dio iste sanacijske grupe i na koje se može primjenjivati usklađenost s internim MREL-om, a ne samo udio resursa koji su izdala njihova društva kćeri. Iste obveze trebale bi se, prema potrebi, primjenjivati u slučaju neizravnog izdavanja resursa prihvatljivih za usklađenost sa zahtjevom za regulatorni kapital i prihvatljive obveze za značajna društva kćeri GSV institucija izvan EU-a iz članka 92.b Uredbe (EU) br. 575/2013.

- (8) Kako bi se osiguralo da sustav odbitaka ostane proporcionalan, posrednici trebali bi moći odabrati kombinaciju instrumenata koji se sastoje od regulatornog kapitala ili prihvatljivih obveza s kojima financiraju stjecanje vlasništva nad resursima prihvatljivim za interni MREL. Time bi se posrednicima omogućilo da u potpunosti izbjegnu odbitke povezane s regulatornim kapitalom sve dok su izdali dovoljno prihvatljivih obveza. Stoga bi odbitke trebalo najprije primijeniti na stavke prihvatljivih obveza posrednika. Ako je posrednik dužan ispunjavati interni MREL na temelju Direktive 2014/59/EU na pojedinačnoj osnovi, odbici bi se trebali primjenjivati na prihvatljive obveze kojima se ispunjavaju uvjeti iz članka 45.f stavka 2. te direktive. Ako je iznos odbitka veći od iznosa stavki prihvatljivih obveza posrednika, preostali bi iznos trebalo odbiti od njihovih stavki redovnog osnovnog kapitala, dodatnog osnovnog kapitala i dopunskog kapitala počevši sa stavkama dopunskog kapitala u skladu s člankom 66. točkom (e) Uredbe (EU) br. 575/2013. U tom je slučaju nužno da se odbitci koji odgovaraju preostalom iznosu primjenjuju i pri izračunu regulatornog kapitala za potrebe zahtjeva utvrđenih u Uredbi (EU) br. 575/2013 i Direktivi 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća¹. U protivnom se omjeri solventnosti posrednika koji su izdali regulatorni kapital, a ne prihvatljive obveze, za financiranje stjecanja vlasništva nad prihvatljivim resursima za interni MREL mogu precijeniti. Osim toga, održavanjem usklađenosti tretmana ulaganja resursa prihvatljivih za interni MREL za bonitetne potrebe i potrebe sanacije izbjegava se nepotrebno povećanje složenosti jer bi institucije mogle nastaviti izračunavati, izvješćivati i objavljujati jedan skup ukupnog iznosa izloženosti riziku i mjere ukupne izloženosti za bonitetne potrebe i potrebe sanacije. Članak 49. stavak 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.

¹ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

- (9) Kako bi se dodatno poboljšala proporcionalnost režima odbitaka, taj se režim ne bi trebao primjenjivati u iznimnim slučajevima kada se, na temelju članka 45.f stavka 1. trećeg podstavka i stavka 4. Direktive 2014/59/EU, interni MREL primjenjuje samo na konsolidiranoj osnovi, u pogledu ulaganja resursa prihvatljivih za interni MREL koja izdaju subjekti uključeni u opseg konsolidacije. Isto izuzeće trebalo bi se primjenjivati ako su ispunjeni zahtjevi za regulatorni kapital i prihvatljive obveze za značajna društva kćeri GSV institucija izvan EU-a utvrđeni u članku 92.b Uredbe (EU) br. 575/2013 na konsolidiranoj osnovi, na temelju članka 11. stavka 3.a te uredbe.

- (10) Neizravnim upisom resursa prihvatljivih za interni MREL trebalo bi omogućiti da se gubitci društva kćeri koje postane neodrživo zaista prenesu na sanacijski subjekt i da on dokapitalizira dotično društvo kćer. Te gubitke ne bi stoga trebao apsorbirati posrednik, koji bi trebao biti samo subjekt kroz koji se ti gubitci prenose na sanacijski subjekt. Zbog toga i da bi se osigurala istovjetnost ishoda neizravnog upisa i potpunog izravnog upisa, kako je predviđeno na temelju mandata iz članka 45.f stavka 6. Direktive 2014/59/EU, za potrebe izračuna ukupnog iznosa izloženosti riziku posrednika, ponderi rizika ne bi se trebali primjenjivati na izloženosti koje su odbijene u okviru novog režima odbitaka koji se uvodi člankom 72.e Uredbe (EU) br. 575/2013. Isto tako, te bi izloženosti trebalo isključiti iz izračuna ukupne mjere izloženosti posrednika. Tretman koji se sastoji od neprimjene pondera rizika i isključivanja tih izloženosti iz mjere ukupne izloženosti trebao bi biti strogo ograničen na izloženosti koje se odbijaju u skladu s novim režimom odbitaka koji se uvodi člankom 72.e te uredbe radi operacionalizacije pristupa neizravnog upisa resursa prihvatljivih za interni MREL.

- (11) Obrascе za javnu objavu usklađenih informacija o MREL-u te o zahtjevu za regulatorni kapital i prihvatljive obveze za značajna društva kćeri GSV institucija izvan EU-a utvrđene u Provedbenoj uredbi Komisije (EU) 2021/763¹ trebalo bi izmijeniti kako bi odražavali novi režim odbitaka za resurse prihvatljive za interni MREL. Obrascе za objavu trebalo bi izmijeniti i tako da uključuju ukupni iznos izloženosti riziku i mjeru ukupne izloženosti koju bi posrednici imali da nisu isključili izloženosti odbijene u skladu s tim novim režimom odbitaka.
- (12) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe, a to su potpuno usklađenje bonitetnog tretmana ulaganja posrednika u pogledu resursa prihvatljivih za interni MREL subjekata u istoj sanacijskoj grupi i ciljana revizija zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze za GSV institucije i značajna društva kćeri GSV institucija izvan EU-a, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog opsega djelovanja oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.

¹ Provedbena uredba Komisije (EU) 2021/763 od 23. travnja 2021. o utvrđivanju provedbenih tehničkih standarda za primjenu Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu nadzornog izvješćivanja i javne objave minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze (SL L 168, 12.5.2021., str. 1.).

- (13) Kako bi se pomno procijenile moguće neželjene posljedice neizravnog upisa resursa prihvatljivih za interni MREL, uključujući novi režim odbitaka, te kako bi se osigurali razmjeran tretman i jednaki uvjeti među različitim vrstama struktura bankarske grupe, posebno institucijama koje imaju društvo koje posluje između holding društva i njegovih društava kćeri, te za subjekte u čijem je planu sanacije predviđeno da se subjekt treba likvidirati u okviru redovnog postupka u slučaju propasti, Komisija bi trebala preispitati provedbu neizravnog upisa resursa prihvatljivih za interni MREL od strane različitih vrsta struktura bankarske grupe što je prije moguće. Komisija bi trebala pomno procijeniti moguća strukturalna rješenja za sve utvrđene probleme, kao što je proširenje mogućnosti za subjekte koji sami po sebi nisu sanacijski subjekti da ispune svoj MREL na konsolidiranoj osnovi. U popratnom zakonodavnom prijedlogu koji Komisija može donijeti na odgovarajući bi način u obzir trebalo uzeti datum početka primjene posebnog tretmana za neizravni upis resursa prihvatljivih za interni MREL kako bi se mogao provesti prije nego što se članak 72.e stavak 5. Uredbe (EU) br. 575/2013 počne primjenjivati. Takav bi zakonodavni prijedlog po mogućnosti trebao biti namjenski.

- (14) Kako bi se osiguralo da institucije imaju dovoljno vremena za provedbu namjenskog tretmana za neizravno upisivanje resursa prihvatljivih za interni MREL, uključujući novi režim odbitaka, te kako bi tržišta, prema potrebi, mogla apsorbirati dodatna izdanja resursa prihvatljivih za interni MREL, odredbe kojima se utvrđuje taj tretman trebale bi se početi primjenjivati 1. siječnja 2024., u skladu s rokom za usklađivanje s MREL-om.
- (15) Uredbu (EU) br. 575/2013 i Direktivu 2014/59/EU trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.
Izmjene Uredbe (EU) br. 575/2013

Uredba (EU) br. 575/2013 mijenja se kako slijedi:

1. u članku 4. stavku 1. umeće se sljedeća točka:

„130.a „relevantno tijelo treće zemlje” znači tijelo treće zemlje kako je definirano u članku 2. stavku 1. točki 90. Direktive 2014/59/EU;”;

2. članak 12.a zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 12.a*

Izračun na konsolidiranoj osnovi za GSV institucije s nekoliko sanacijskih subjekata

Ako su najmanje dva GSV subjekta koji su dio iste GSV institucije sanacijski subjekti ili subjekti iz treće zemlje koji bi bili sanacijski subjekti da imaju poslovni nastan u Uniji, matična institucija iz EU-a navedene GSV institucije izračunava iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza iz članka 92.a stavka 1. točke (a):

- (a) za svaki sanacijski subjekt ili subjekt iz treće zemlje koji bi bio sanacijski subjekt da ima poslovni nastan u Uniji;
- (b) za matičnu instituciju iz EU-a kao da je ona jedini sanacijski subjekt GSV institucije.

Izračun iz točke (b) prvog podstavka temelji se na konsolidiranom položaju matične institucije iz EU-a.

Sanacijska tijela postupaju u skladu s člankom 45.d stavkom 4. i člankom 45.h stavkom 2. Direktive 2014/59/EU.”;

3. u članku 49. stavku 2. dodaje se sljedeći podstavak:

„Ovaj se stavak ne primjenjuje na odbitke navedene u članku 72.e stavku 5.”;

4. u članku 72.b stavku 2. dodaje se sljedeći podstavak:

„Za potrebe članka 92.b, upućivanja na sanacijski subjekt u točkama (c), (k), (l) i (m) prvog podstavka ovog stavka tumače se i kao upućivanja na instituciju koja je značajno društvo kći GSV institucije izvan EU-a.”;

5. članak 72.e mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Ako matična institucija iz EU-a ili matična institucija u državi članici koja podliježe članku 92.a ima izravna, neizravna ili sintetska ulaganja u instrumente regulatornog kapitala ili instrumente prihvatljivih obveza jednog ili više društava kćeri koja ne pripadaju istoj sanacijskoj grupi kao i ta matična institucija, sanacijsko tijelo nadležno za tu matičnu instituciju može, nakon pomnog razmatranja mišljenja sanacijskih tijela ili relevantnih tijela trećih zemalja nadležnih za dotična društva kćeri, matičnoj instituciji dopustiti da odbije takva ulaganja odbijanjem manjeg iznosa koji utvrdi sanacijsko tijelo nadležno za tu matičnu instituciju. Taj prilagođeni iznos mora biti najmanje jednak iznosu (m) koji se izračunava na sljedeći način:

$$m_i = \max \{0; OP_i + LP_i - \max \{0; \beta \cdot [O_i + L_i - \max \{r_i \cdot aRWA_i; w_i \cdot aLRE_i\}]\} \}$$

pri čemu je:

i = indeks koji označuje društvo kćer;

OP_i = iznos instrumenata regulatornog kapitala koje je izdalo društvo kći i, a koje drži matična institucija;

LP_i = iznos instrumenata prihvatljivih obveza koje je izdalo društvo kći i, a koje drži matična institucija;

β = postotak instrumenata regulatornog kapitala i instrumenata prihvatljivih obveza koje je izdalo društvo kći i, a koje drži matično društvo, koji se izračunava kako slijedi:

$$\beta = \frac{OP_i + LP_i}{\text{iznos svih instrumenata regulatornog kapitala i instrumenata prihvatljivih obveza koje je izdalo društvo kći i}}$$

O_i = iznos regulatornog kapitala društva kćeri i, ne uzimajući u obzir odbitak izračunan u skladu s ovim stavkom;

L_i = iznos prihvatljivih obveza društva kćeri i, ne uzimajući u obzir odbitak izračunan u skladu s ovim stavkom;

r_i = omjer koji se primjenjuje na društvo kćer i na razini njegove sanacijske grupe u skladu s člankom 92.a stavkom 1. točkom (a) ove Uredbe te člankom 45.c stavkom 3. prvim podstavkom točkom (a) Direktive 2014/59/EU ili, za društva kćeri iz trećih zemalja, ekvivalentan sanacijski zahtjev koji se primjenjuje na društvo kćer i u trećoj zemlji u kojoj ono ima sjedište, u mjeri u kojoj se taj zahtjev ispunjava instrumentima koji bi se na temelju ove Uredbe smatrali regulatornim kapitalom ili prihvatljivim obvezama;

$aRWA_i$ = ukupni iznos izloženosti riziku GSV subjekta i izračunan u skladu s člankom 92. stavkom 3., uzimajući u obzir prilagodbe navedene u članku 12.a ili, za društva kćeri iz trećih zemalja, u skladu s primjenjivim lokalnim propisima;

w_i = omjer koji se primjenjuje na društvo kćer i na razini njegove sanacijske grupe u skladu s člankom 92.a stavkom 1. točkom (b) ove Uredbe te člankom 45.c stavkom 3. prvim podstavkom točkom (b) Direktive 2014/59/EU ili, za društva kćeri iz trećih zemalja, ekvivalentan sanacijski zahtjev koji se primjenjuje na društvo kćer i u trećoj zemlji u kojoj ono ima sjedište, u mjeri u kojoj se taj zahtjev ispunjava instrumentima koji bi se na temelju ove Uredbe smatrali regulatornim kapitalom ili prihvatljivim obvezama;

$aLRE_i$ = mjera ukupne izloženosti GSV subjekta i koja se izračunava u skladu s člankom 429. stavkom 4. ili, za društva kćeri iz trećih zemalja, koja se izračunava u skladu s primjenjivim lokalnim propisima.

Ako je matičnoj instituciji dopušteno odbiti prilagođeni iznos u skladu s prvim podstavkom, društvo kći odbija razliku između iznosa ulaganja u instrumente regulatornog kapitala i instrumente prihvatljivih obveza iz prvog podstavka i tog prilagođenog iznosa.”;

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„5. Institucije i subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) Direktive 2014/59/EU od stavki prihvatljivih obveza odbijaju svoja ulaganja u instrumente regulatornog kapitala i instrumente prihvatljivih obveza ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) instrumente regulatornog kapitala i instrumente prihvatljivih obveza drži institucija ili subjekt koji sam po sebi nije sanacijski subjekt, ali je društvo kći sanacijskog subjekta ili subjekta iz treće zemlje koji bi bio sanacijski subjekt da ima poslovni nastan u Uniji;
- (b) institucija ili subjekt iz točke (a) mora ispunjavati zahtjeve utvrđene u članku 92.b ove Uredbe ili članku 45.f Direktive 2014/59/EU;

- (c) instrumente regulatornog kapitala i instrumente prihvatljivih obveza koje drži institucija ili subjekt iz točke (a) izdala je institucija ili subjekt iz članka 92.b stavka 1. ove Uredbe ili iz članka 45.f stavka 1. Direktive 2014/59/EU koji sam po sebi nije sanacijski subjekt i koji pripada istoj sanacijskoj grupi kao institucija ili subjekt iz točke (a).

Odstupajući od prvog podstavka, ulaganja u instrumente regulatornog kapitala i instrumente prihvatljivih obveza ne odbijaju se ako institucija ili subjekt iz točke (a) prvog podstavka mora ispuniti zahtjev iz točke (b) prvog podstavka na konsolidiranoj osnovi i ako su institucija ili subjekt iz točke (c) prvog podstavka uključeni u konsolidaciju institucije ili subjekta iz točke (a) prvog podstavka u skladu s poglavljem 2. glave II. dijela prvog.

Za potrebe ovog stavka upućivanje na stavke prihvatljivih obveza tumači se kao upućivanje na bilo što od sljedećeg:

- (a) stavke prihvatljivih obveza koje su uzete u obzir za potrebe ispunjavanja zahtjeva iz članka 92.b;
- (b) obveze kojima se ispunjavaju uvjeti iz članka 45.f stavka 2. točke (a) Direktive 2014/59/EU.

Za potrebe ovog stavka upućivanje na instrumente regulatornog kapitala i instrumente prihvatljivih obveza tumači se kao upućivanje na bilo što od sljedećeg:

- (a) instrumente regulatornog kapitala i instrumente prihvatljivih obveza koji ispunjavaju uvjete iz članka 92.b stavaka 2. i 3.;
- (b) regulatorni kapital i obveze koji ispunjavaju uvjete iz članka 45.f stavka 2. Direktive 2014/59/EU.?”;

6. u članku 92.a stavak 3. briše se;

7. u članku 113. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Za izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom ponderi rizika primjenjuju se na sve izloženosti, osim ako se te izloženosti odbijaju od regulatornog kapitala ili se na njih primjenjuje tretman naveden u članku 72.e stavku 5. prvom podstavku, u skladu s odredbama iz odjeljka 2. Primjena pondera rizika temelji se na kategoriji izloženosti u koju se raspoređuje izloženost i na njezinoj kreditnoj kvaliteti, u opsegu određenom odjeljkom 2. Kreditnu kvalitetu moguće je odrediti s obzirom na kreditnu procjenu vanjskih institucija za procjenu kreditnog rizika ili kreditnu procjenu agencija za kreditiranje izvoza, kao što je opisano u odjeljku 3.”;

8. u članku 151. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Iznosi izloženosti ponderiranih kreditnim rizikom za izloženosti iz jedne od kategorija izloženosti iz članka 147. stavka 2. točaka od (a) do (e) i točke (g) izračunavaju se u skladu s pododjeljkom 2., osim ako se te izloženosti odbijaju od regulatornog kapitala ili se na njih primjenjuje tretman naveden u članku 72.e stavku 5. prvom podstavku.”;

9. u članku 429.a stavku 1. dodaje se sljedeća točka:

„(q) izloženosti na koje se primjenjuje tretman naveden u članku 72.e stavku 5. prvom podstavku.”;

10. u dijelu desetom, glavi I., poglavlju 1., odjeljku 3. umeće se sljedeći pododjeljak:

„Pododjeljak 3.a

Odbitci od stavki prihvatljivih obveza

Članak 477.a

Odbitci od stavki prihvatljivih obveza

1. Odstupajući od članka 72.e stavka 4. i do 31. prosinca 2024. sanacijsko tijelo matične institucije, nakon pomnog razmatranja mišljenja sanacijskih tijela ili relevantnih tijela trećih zemalja nadležnih za sva dotična društva kćeri, može dopustiti da se prilagođeni iznos m_i izračunava primjenom sljedeće definicije r_i , i w_i :

r_i = ukupni kapitalni zahtjev koji se temelji na riziku koji se primjenjuje na društvo kćer i u trećoj zemlji u kojoj ono ima sjedište, u mjeri u kojoj se taj zahtjev ispunjava instrumentima koji bi se na temelju ove Uredbe smatrali regulatornim kapitalom;

w_i = ukupni kapitalni zahtjev osnovnoga kapitala koji nije zasnovan na riziku koji se primjenjuje na društvo kćer i u trećoj zemlji u kojoj ono ima sjedište, u mjeri u kojoj se taj zahtjev ispunjava instrumentima koji bi se na temelju ove Uredbe smatrali osnovnim kapitalom.

2. Sanacijsko tijelo može dati dopuštenje iz stavka 1. ako društvo kći ima poslovni nastan u trećoj zemlji koja još nema primjenjivi lokalni sanacijski sustav ako je ispunjen najmanje jedan od sljedećih uvjeta:
- (a) trenutno ne postoje ili se ne predviđaju značajne praktične ili pravne prepreke za promptni prijenos imovine iz društva kćeri matičnoj instituciji;
 - (b) relevantno tijelo treće zemlje nadležno za društvo kćer dostavilo je sanacijskom tijelu matične institucije mišljenje da bi se imovina jednaka iznosu koji društvo kći treba odbiti u skladu s člankom 72.e stavkom 4. drugim podstavkom mogla prenijeti s društva kćeri na matičnu instituciju.”.

Članak 2.
Izmjene Direktive 2014/59/EU

Direktiva 2014/59/EU mijenja se kako slijedi:

1. u članku 45.d, stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:
 - „4. Za potrebe članka 45.h stavka 2., ako su najmanje dva GSV subjekta koji su dio iste GSV institucije sanacijski subjekti ili subjekti iz treće zemlje koji bi bili sanacijski subjekti da imaju poslovni nastan u Uniji, relevantna sanacijska tijela izračunavaju iznos iz stavka 3. ovog članka:
 - (a) za svaki sanacijski subjekt ili subjekt iz treće zemlje koji bi bio sanacijski subjekt da ima poslovni nastan u Uniji;
 - (b) za matično društvo u Uniji kao da je ono jedini sanacijski subjekt GSV institucije.;
2. u članku 45.f stavak 6. briše se;

3. u članku 45.h stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako su najmanje dva GSV subjekta koji su dio iste GSV institucije ujedno i sanacijski subjekti ili subjekti iz treće zemlje koji bi bili sanacijski subjekti da imaju poslovni nastan u Uniji, sanacijska tijela iz stavka 1. raspravljaju i, kada je to prikladno i usklađeno sa sanacijskom strategijom GSV institucije, dogovaraju se o primjeni članka 72.e Uredbe (EU) br. 575/2013 i svim prilagodbama radi minimiziranja ili uklanjanja razlike između zbroja iznosâ iz članka 45.d stavka 4. točke (a) ove Direktive i članka 12.a točke (a) Uredbe (EU) br. 575/2013 za pojedinačne sanacijske subjekte ili subjekte iz treće zemlje i zbroja iznosâ iz članka 45.d stavka 4. točke (b) ove Direktive i članka 12.a točke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013.

Takva se prilagodba može primijeniti podložno sljedećem:

- (a) prilagodba se može primijeniti u odnosu na razlike koje među relevantnim državama članicama ili trećim zemljama postoje u izračunu ukupnih iznosa izloženosti riziku tako da se prilagodi razina zahtjeva;
- (b) prilagodba se ne primjenjuje radi uklanjanja razlika među sanacijskim grupama koje proizlaze iz izloženosti.

Zbroj iznosâ iz članka 45.d stavka 4. točke (a) ove Direktive i članka 12.a točke (a) Uredbe (EU) br. 575/2013. za pojedinačne sanacijske subjekte ili subjekte iz trećih zemalja koji bi bili sanacijski subjekti da imaju poslovni nastan u Uniji ne može biti niži od zbroja iznosâ iz članka 45.d stavka 4. točke (b) ove Direktive i članka 12.a točke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013.”;

4. u članku 129. dodaje se sljedeći stavak:

„Komisija do 31. prosinca 2022. preispituje učinak neizravnog upisa instrumenata prihvatljivih za ispunjavanje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze na jednakost uvjeta za različite vrste struktura bankovne grupe, među ostalim ako grupe imaju društvo koje posluje između holding društva utvrđenog kao sanacijski subjekt i njegovih društava kćeri. Procjenjuje posebno sljedeće:

- (a) mogućnost da se subjektima koji nisu sanacijski subjekti omogući usklađivanje s minimalnim zahtjevom za regulatorni kapital i prihvatljive obveze na konsolidiranoj osnovi;

- (b) tretman koji se, u skladu s pravilima kojima se uređuje minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, primjenjuje na subjekte u čijem je planu sanacije predviđeno da se subjekt treba likvidirati u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti;
- (c) primjerenost ograničavanja iznosa odbitaka koji se zahtijevaju na temelju članka 72.e stavka 5. Uredbe (EU) br. 575/2013.

Komisija o tome podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću. Prema potrebi, tom se izvješću prilaže zakonodavni prijedlog, uzimajući u obzir datum početka primjene članka 72.e stavka 5. Uredbe (EU) br. 575/2013.”.

Članak 3.

Prenošenje

1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s člankom 2. točkama 1. i 3., do ... [12 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe o izmjeni]. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera.

Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Uredbu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području obuhvaćenim člankom 2. točkama 1. i 3. ove Uredbe.

Članak 4.
Stupanje na snagu i primjena

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od ... [datum stupanja na snagu].

Međutim, članak 1. točka 3., članak 1. točka 5. podtočka (b) i članak 1. točke 7., 8. i 9. primjenjuju se od 1. siječnja 2024.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u ...

Za Europski parlament
Predsjednica

Za Vijeće
Predsjednik/Predsjednica